

Preek 2 Samuel 6: 12b – 23 HSV: Thema ‘Doe us gek’

Broeders en zusters,

We hebben als thema voor deze evangelisatiezondag gekozen voor ‘doe us gek’. Dat heeft natuurlijk alles te maken met de bijzondere dienst die vanavond gehouden wordt. Dan komt Denise Oortwijn. Zij is schrijfster van het boek ‘Een zot voor God’. Denise is een gewone vrouw die simpel haar hart volgt en probeert de mensen die God op haar pad brengt in aanraking met zijn Vaderhart te brengen. Zo komt deze gewone vrouw terecht bij Hells Angels, zwervers en prostituees. Kortom ze deed dingen voor God die ze uit zichzelf niet gauw zou doen. Maar ze deed het wel. Ze gehoorzaamde Gods stem en ze ging, soms met knikkende knieën, ze was bereid een zot voor God te zijn.

Doe us gek. Dat ligt ons eigenlijk niet zo. Als ik heel eerlijk ben heb ik dat ook. Ik hou van ‘doe us normaal’. Ik hou van veiligheid, controle en ik denk dat velen dat hier herkennen. Maar in de bijbel zien we soms dingen gebeuren die anders zijn dan het normale. God zegt tegen Ezechiël dat hij een boekrol moet opeten. Stel u voor dat we dat hier zouden doen vanmorgen. Neem uw bijbel, scheur de eerste vijf boeken van Mozes eruit en eet ze op.

Of nog zo iets vreemds. Ezechiël kreeg de opdracht om een jaar lang op z’n zij te gaan liggen. Stel u voor dat één van onze voorgangers dat zou gaan doen. Ik vraag me af of u bereid zou zijn om dat jaar z’n salaris door te betalen.

Of neem Hosea de profeet. Hij moet van God met een prostituee trouwen en de kinderen die uit die relatie voortkomen namen geven die over Gods oordeel gaan. Alleen dat huwelijk zou al een reden zijn om hem uit het ambt van geestelijk leider te ontslaan. Doe us gek. We zien in de bijbel dus voorbeelden van mensen die in opdracht van God gek doen.

Maar het kan ook zo zijn dat mensen spontaan ‘gek doen’. Zoals koning David, die vergeet dat Hij koning is en staat te springen en te dansen omdat de ark wordt binnengebracht in Jeruzalem. Het lijkt een klein beetje op Willem Alexander en Maxima die enthousiast staan te juichen bij de Olympische Spelen. De Nederlandse Michals vinden dat natuurlijk helemaal niets. Dat heurt niet en het mag niet.....waarom niet?Nou om toch niet.

Wat we zojuist gelezen hebben is trouwens de tweede poging om de ark naar Jeruzalem te brengen. David had al eerder een poging ondernomen. Tijdens die ceremonie, waarbij dertigduizend soldaten marcheerden, kwam Uzza, die wilde voorkomen dat de ark op de grond zou vallen, om het leven. Een moeilijk en indrukwekkend verhaal, waar je wel een hele preek aan zou kunnen wijden, maar duidelijk is in ieder geval dat God heilig is. En dat zelfs indrukwekkende ceremonies in strijd met Gods bedoelingen kunnen zijn en daarentegen, dat een koning die danst in z'n ondergoed wèl naar Gods bedoelingen kan zijn.

Nu kijken we dus naar de tweede poging. Onder luid gejuich werd de ark naar Jeruzalem gebracht. Ditmaal niet op een wagen maar gedragen door de Levieten zoals Mozes het volk had geleerd. De ark moest ingepakt worden in kleden, en de dragers mochten de ark onder geen beding aanraken. Dat zou dodelijk zijn (Numeri 4). Niet dat er van een houten kist, overtrokken met goud, dodelijke kracht uitging, maar omdat deze kist symbool stond voor de heilige aanwezigheid van de HERE, die troont op de cherubs. Wie geen respect toont voor God en zich niet realiseert dat God absoluut heilig is, zal ontdekken dat Hij ook een verterend vuur is, zoals de Hebreënbrieff zegt (Hebr. 12:29). Die rauwe rand zit aan de Bijbelse Boodschap. En die rauwe rand wegmoffelen en van God een lieverd maken die eigenlijk alles wel goed vindt, doet geen recht aan de Bijbelse Boodschap. God is absoluut heilig en voor gewone stervelingen is het niet mogelijk om Hem onder ogen te komen. Daarom is het ook nodig dat Jezus kwam. Alleen dankzij het feit dat Hij ons schoon wast is het mogelijk om God weer onder ogen te komen. Maar zonder Jezus hebben we geen poot om op te staan.

Dat besef van Gods heiligheid is bij David gegroeid sinds het debacle van de eerste poging de ark te halen. Wat waren ze onnadenkend geweest. God had zo duidelijk instructies gegeven over het vervoer van de ark, en zij hebben die Filistijnen nagedaan. Toen zij de ark terugstuurden naar Israël hebben ze de ark op een nieuwe wagen gezet met ossen ervoor. Dat zal David wel plechtiger gevonden hebben dan het laten dragen door gewone mensen. Misschien wel met de beste bedoelingen, maar ze sloegen Gods voorschriften in de wind.

Maar nu gaat het anders. De ark wordt gedragen. En nadat de dragers zes passen gezet hadden werden er dieren geslacht en geofferd. Zoals God bij de schepping zes dagen werkte en daarna een dag rustte, zo werd nu na zes stappen geofferd. Als

eerbetoon aan de heilige God. En David danste uit alle macht.

Ja wacht even....is dat dan wel eerbiedig? Een koning die z'n kleed afgooit en staat te hossen en te springen in z'n ondergoed. Moet David zich niet wat eerbiediger en ingetogener gedragen op zo'n ernstig moment als dit. Straks valt hij ook nog dood neer, net als Uzza.

Omdat wij eerbied vaak verwarren met plechtigheid, zouden wij David wel willen wijzen op onze kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders bij processies en andere kerkelijke plechtigheden. Die dansen en springen niet. Zij lopen zelfs niet, ze schrijden. In vol ornaat, in paarse of rode jurken, in toga's met witte beffjes of op z'n minst in een slipjas met een streepjesbroek. Zo schrijden ze plechtig naar het altaar of de preekstoel. Wat een verschil met David in z'n linnen onderjurkje. Dat is passend, dat is eerbiedig..... Ik vraag me af of dat zo is. Het is wel plechtig en steriel, maar of dat ook is wat God onder eerbiedig verstaat is maar zeer de vraag.

David danst en Michal z'n vrouw, de dochter van Saul, ziet het allemaal met lede ogen aan. Niet dat het haar om de eer van God is te doen, maar om de eer van David zelf. Ze verachtte David in haar hart. Hoe kun je nu staan te dansen en te springen in je onderjurk tussen het gewone volk. Je gooit je koninklijke waardigheid te grabbel. Je verlaagt jezelf.

Nu is deze Michal niet te benijden hoor. Nadat David de reus Goliath verslagen had kreeg zij David lief, zo lezen we in 1 Sam.18, en zij werd Davids vrouw. Toen Michals vader Saul het op Davids leven gemunt had hielp zij David ontsnappen tegen de wil van haar vader in. Omdat David gevlucht was ontbond Saul daarna het huwelijk van Michal met David en gaf haar als vrouw aan een andere man. Jaren later, toen Saul dood was en David koning geworden was en inmiddels verschillende vrouwen had, liet hij Michal weghalen bij haar man en nam hij haar opnieuw tot vrouw. De man van Michal liep huilend achter de soldaten aan die Michal bij hem weghaalden, maar hij werd weggestuurd en Michal kwam in het huis van David met al zijn vrouwen en al zijn kinderen. De man van wie zij vroeger zoveel hield had haar laten halen om aan het volk te laten zien dat Sauls familie niets meer over hem te zeggen heeft, maar we mogen aannemen dat Michal niet de liefde van Davids leven was. Naar alle waarschijnlijkheid hebben Michal en David geen warme relatie gekend. En de gebeurtenissen van vandaag hebben haar vroegere liefde voor David omgebogen tot afkeer. Michal kon het feest niet meemaken. Ze sluit haar hart voor wat God aan het doen is omdat het niet gaat zoals zij vindt dat het hoort te gaan. Daar zit best een

waarschuwing in voor ons. Wij hebben ook wel onze ideeën over hoe het in een kerkdienst er aan toe zou moeten gaan. We vinden vaak de ene muzieksoort eerbiediger dan de andere, of het ene muziekinstrument eerbiediger dan de andere. En als het niet op onze manier gaat, dan raken we geïrriteerd en kunnen de vreugde niet meemaken. Maar lieve broeders en zusters, laten we dan alstublieft uitkijken dat we in ons hart geen Michal worden en ons ergeren. Want wie zich ergert zondigt! Wie geërgerd is staat niet open voor Gods Boodschap. Michal met haar koude hart zondigt en David die danst en gek doet, is aan God toegewijd.

Hoort u maar eens wat David antwoordt als Michal hem met verwijten tegemoet komt: “...voor het aangezicht van de HERE heb ik gedanst”. Voor de HERE! Om Hem is het David te doen. Bij Michal niet. Die maakte zich druk om wat mensen vinden. Wat zullen de mensen wel niet zeggen als iemand zo gek doet. Herkenbaar? Dat kan al in hele kleine dingetjes naar voren komen. Wat vinden de mensen om ons heen als we een christelijke poster voor ons raam hangen of een christelijke sticker op de auto plakken? Wat zullen de mensen zeggen als ik op FB laat merken dat ik gelovig ben? Wat zullen de mensen vinden als ik niet meedoe met grove moppen over vrouwen, buitenlanders of homo's? Wat zal iemand er van denken als ik hem vraag om mee te gaan, vanavond, om naar Denise Oortwijn te luisteren..... Ik zal d'r wel gek zijn.....Nou, misschien moeten we dat nu juist wel eens zijn: doe 'ns gek! David deed het voor de HERE, voor Hem alleen, en hij trok zich niets aan van wat anderen vonden. Michal wel, die was druk met de eer en status van de koning en met wat anderen ervan zouden vinden. Haar hart bleef potdicht.

Onze tekst eindigt met te zeggen dat Michal kinderloos bleef tot haar dood toe. Nu moeten we wel even goed lezen. Er staat niet dat God haar strafte met kinderloosheid. Het kan evengoed betekenen dat de relatie tussen Michal en David dusdanig bekoeld was dat er geen sprake van intimiteit was dus hen beiden. Nou, u hebt waarschijnlijk genoeg biologie gehad om te begrijpen dat er dan ook geen kinderen zullen komen. Michal die ooit David zo lief had, verachte hem nu zo erg dat er nauwelijks meer sprake van een echt huwelijk kan zijn.

Ik wil nog graag even met u terug naar de dansende David. Want die dansende David in z'n onderjurk heeft waarschijnlijk zonder het te weten een prachtige illustratie afgegeven van z'n grote nakomeling Jezus Christus.

Want we lezen in de Filippenzenbrief dat Jezus z'n koninklijke heerlijkheid die Hij

bezat in de hemel prijs gaf en de gedaante van een dienstknecht aannam. De Koning werd een slaaf. Toen David z'n koningsmantel afwierp en met het gewone volk ging meedoen, was hij een voorafschaduw van z'n grote Zoon Jezus. Ook Jezus gaf zijn waardigheid op, om hier op aarde geboren te worden in het gezin van een Joodse timmerman uit het gehucht Nazareth. Jezus kwam niet met tromgeroffel en trompetgeschal maar zag het levenslicht in een beestenstal. Wij kennen Zijn verhaal zo goed dat we er niet verbaasd meer over zijn. Maar als we al vinden dat David gek deed, dan Hij in feite nog veel meer. Hij is de Koning der Koningen, maar Hij laat zich aanraken door een prostituee. Hij is de Allerhoogste Heer, maar Hij maakt zich bekend als de Messias aan een Samaritaanse vrouw, die inmiddels vijf mannen versleten had en de man met wie ze nu leefde was haar man niet eens. Ze leefde blijkbaar ongehuwd samen. Hij is de absoluut Rechtvaardige, maar Hij schoof aan tafel bij de tolontvangers die bekend stonden als oplichters. Hij is de Allerheiligste, meest zondeloze die ooit op deze aardbol rondliep, maar Hij was bewogen met de op overspel betrapte vrouw en vergaf haar. Jezus vergaderde niet met de groten der aarde, maar zat tussen hoeren, tollenaars en zondaars op de pleinen in Israël. Hij is God zelf in mensengedaante, maar Hij werd als de grootste crimineel aan de schandpaal genageld. David legde zijn koninklijke waardigheid af en werd één met het gewone volk. Jezus ging daar nog veel verder in. Hij vereenzelvigde zich volledig met het uitschot om hen in contact met de levende God te brengen. Hij hield niet van dikdoenerij, maar werd een gewoon mens. En daarmee voldeed Hij niet aan de verwachtingen van de godsdienstige leiders van Zijn tijd. Zij verwachtten een koning en zij wisten ook hoe een koning zich zou moeten gedragen. Vandaar ook dat zij Jezus minachten, net als Michal haar man minachtte.

We lezen in het verhaal van David dat hij, aan het eind van de offerplechtigheid, voedsel uitreikt aan het volk. Hij overlaadt het volk met gaven. Ook daarin was hij een richtingaanwijzer naar Jezus. Ook Jezus is gekomen om ons te overladen met gaven. De grootste gave is Hij eigenlijk zelf. Hij gaf zich volledig om ons het leven te geven. De hemelse Koning werd een gewoon mens, om gewone mensen tot Koningskinderen te maken. Hij ging kapot aan onze verrotte wereld om ons het vooruitzicht op een nieuwe wereld te geven. Hij is een gevende Koning, Hij geeft zichzelf. Hij is het voedsel dat voor eeuwig genoeg is!

Broeders en zusters,

Het thema van deze zondag is 'doe us gek'. David deed het. Maar het maakte niet dat zijn vrouw stond te applaudisseren. Jezus deed het. Maar dat maakte niet dat de Joodse leiders stonden te applaudisseren. Vanavond komt Denise Oortwijn vertellen hoe zij wel eens gek doet en zich onder mensen begeeft waar ze van nature niet voor zou kiezen. Dat zal haar ook niet altijd applaus hebben opgeleverd.

Ik begrijp dat voor velen van ons zo'n stap ook best een grote stap zou zijn.

Uitstappen naar mensen wiens leven zover van ons af staat. Maar laten we dan eens met een tussenstapje beginnen. En dan niet te bang zijn. Een volgeling van Jezus krijgt niet altijd applaus. We zijn niet meer dan onze meester. Als Hij geen applaus kreeg in z'n leefwereld, dan moeten we niet verbaasd zijn dat wij dat ook niet altijd krijgen. Maar we gaan niet voor het applaus van mensen. We zeggen het David na: voor de HERE....voor de HERE danste ik.

Zullen we het proberen? Doe us een beetje gek. Zullen we het eens proberen, met mensen uit onze eigen leefwereld, je buurman, collega of familielid in gesprek te komen over die schitterende Boodschap waar David een afspiegeling van was. De Boodschap van die Man, die zo gek was dat Hij z'n veilige plek in de hemel opgaf om hier op aarde als een loser z'n leven te verliezen. Hij wist het en toch kwam Hij.

Jezus volgen is je veilige comfortzone opgeven en tevoorschijn komen. Jezus volgen is 'us gek doen'. Jezus volgen is je rug recht houden als je omgeving je raar aankijkt omdat je de eer van God belangrijker vindt dan je eigen eer. Jezus volgen....zullen we het doen? Samen, samen in Zijn naam!

Niet als Michal....zij ontnam zichzelf met haar veroordelende blik en koude hart de vreugde van het feit dat God in Jeruzalem kwam wonen. Maar als David...onbevangen.....spontaan..... en als mens onder de mensen komen en het laten zien dat er een Verlosser is die het meer dan waard is om een keertje gek te doen!

AMEN

Oktober 2016
G.P. Hartkamp
Wapenveld